přejímá s nemovitostmi převzatými žádných patronátních břemen s držením nemovitostí těch spojených nýbrž že vybavovati je bude až do zákonné úpravy patronátu dosavadní vlastník velkostatku.

Finanční prokuratura v zastoupení římskokatolických kostelů podala stížnost k zemskému soudu ciz. v Praze do Státním pozemkovym úřadem ujednané dohody o přejímací ceně v tom směru, že tento úřad má již v řízení oceňovacím stanoviti cenu přejímací s ohledem na patronátní závazky tak, aby byla tu jen čistá přejímací cena.

Soud první stolice vyhověl stížnosti té a uložil Státnímu pozemkovému úřadu, aby se tak zachoval, jak finanční prokuratura žádá.

Stížnosti Státního pozemkového úřadu vrchní zemský soud usnesením ze 12. května 1927 R II 135/27 vyhověl, usnesení první stolice v ten rozum změnil, že stížnost české finanční prokuratury do dohody o přejímací ceně ujednané Státním pozemkovým úřadem dne 8. října 1926 č. j. 88969/26 zamítl.

Odůvodnění: Pokud jde o to, zdali byla finanční prokuratura ke stížnosti do dohody o přejímací ceně formálně legitimovaná, souhlasí rekursní soud s kladnou odpovědí první stolice, že finanční prokuratura v zastoupení římsko-katolických kostelů a far v Z. ku podání stížnosti do dohody o přejímací ceně nemovitostí, jež patronátními břemeny pro tyto jsou zatíženy, je legitimována. Jde o řízení nesporné, ve kterém přísluší právo stížnosti každému, kdo na věci má zájem. A že finanční prokuratura v zastoupení těchto církevních ústavů má na věci zájem, nelze pochybovati. S názorem Státního pozemkového úřadu, že stížnost je přípustna jen do »rozhodnutí« pozemkového úřadu o přejímací ceně, souhlasiti nelze. Zákon sice mluví v § 46 nahr. zák. jen o přípustnosti stížnosti do »rozhodnutí«. Ale tímto rozhodnutím dlužno vyrozumívati i dohodu poněvadž tato stává se platnou teprve podpisem předsedy Státního pozemkového úřadu, tedy také rozhodnutím. Jde tu tedy stejně o rozhodnutí Státního pozemkového úřadu o přejímací ceně, i když byla uzavřena dohoda.

Jiná jest ovšem otázka, zda-li stížnost ta byla odůvodněnou. Jak bylo v dohodě stanoveno, nepřevzal Státní pozemkový úřad žádných patronátních břemen, jež s držením nemovitostí jsou spojena, a bylo výslovně ujednáno, že vlastník dosavádní přejímá vybývání povinností z patronátních břemen sám až do zákonné úpravy otázky patronátu. Dle toho zůstává vlastník zbytkového statku i na dále sám zavázán z patronátních břemen a otázkou je, zda vzhledem k této dohodě vůbec dojde ke zjišťování a oceňování břemen.

Zákon pak neukládá Státnímu pozemkovému úřadu za povinnost, aby již v oceňovacím řízení o přejímací ceně stanovil, mnoho-li připadá z ní na převzaté nemovitosti a mnoholi na patronátní břemena. Povinností jeho jest, aby rozhodnutí neb dohodu předložil soudu ku provedení rozvrhu přejímací ceny a tento pak dle § 48 náhrad. zák. určí náhradu za knihovně zjištěné služebnosti, za výměnek a jiná věcná břemena.

Na rozhodnutí nejvyššího soudu se finanční prokuratura odvolávati nemůže, vždyť tento soud sám vyslovil, že zájemníci se ohledně patronátních břemen mohou dohodnouti. A takové dohodnutí se v tomto případě stalo. Ostatně finanční prokuratura v zastoupení uvedených církevních ústavů nemůže míti ani vážného zájmu na tom, kdy se odhad patronátních břemen provede a zjistí, mnoho-li z přejímací ceny připadá na vlastní přejímací cenu a mnoho-li na patronátní břemena, poněvadž žádnou škodu tím neutrpí, ať se stane kdykoliv, zejména v tomto případě, když vlastník vybývání patronátních břemen převzal, takže závazky budou neztenčeně jím dále plněny.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti finanční prokuratury, opravil ale výrok soudu rekursního v ten rozum, že se stížnost této o d m í t á (ne zamítá).

Odůvodnění: Při otázce, zda proti dohodě jest přípustna stížnost, když zákon ji zná jen do »rozhodnutí« Státního pozemkového úřadu o přejímací ceně, dlužno rozeznávati, zda-li jde o účastníka, jehož účastní právo dohodou je vyřízeno tak, že nějaká náprava, nestane-li se nyní a dá-li se stanovení přejímací ceny v právní moc vejíti, už nebude možna a účastník tudíž trpěl by újmu, tak na př. hypoteční věřitel, který následkem nízce vyměřené přejímací ceny vyšel by na prázdno, anebo zda-li účastníku žádná újma nehrozí, an má uplatnění svých nároků vyhrazeno, jako tomu je právě u patronátních břemen, která, nebudou-li odhadnuta v řízení čelícím k vyšetření přejímací ceny, budou odhadnuta potom v řízení rozvrhovém.

V prvním případě dalo by se o tom uvažovati, nemá-li i přes výslovný předpis zákona, jenž zná stížnost jen do rozhodnutí Státního pozemkového úřadu o přejímací ceně, nikoli ale i do dohody o ní, býti stížnost do dohody přece připuštěna, tak na příklad, kdyby hypoteční věřitel anebo třeba právě finanční prokuratura si stěžovala, že byly porušeny oceňovací předpisy v § 46 náhrad. zák. uvedené a dospělo se k tak nízké ceně, která by k úhradě příslušné kvoty hypoteční pohledávky nebo, pokud jde o patronátní břemena, ani k řádnému zajištění příslušné kvoty jich plně nestačovala: v druhém případě však, kdy se, jak už vrchní soud vytkl, stěžovatelce žádná újma nestala a státi nemohla, nemůže býti o tom pochybnosti, že stížnost do dohody přípustna není (§ 9 nesp. pat.) a bylo proto tak uznati, jak se stalo. r.

Důležité rozhodnutí pro notáře.

Poplatky notářů za sepisování soukromých listin (§ 184 not. ř.) nelze vymáhati způsobem vytčeným v § 180 not. ř.

O odměnách notářů za podání k úřadům neplatí ustanovení §§ 179 a 184 not. ř. (§ 5, odst. 4., 1. c).

Rozhodnutí ze dne 25. května 1927, čj. R I 377/27-1.

Podle § 179 not. ř. má sborový soud první stolice za předpokladů tam uvedených určiti notářské poplatky, pokud se týkají úředních úkonů čistě notářských, t. j. takových, které vykonává notář jako osoba veřejnou vírou pověřená (§§ 1 a 171, pak 174 a 179, odst. 1. not. ř.). Podle § 180 not. ř. vymáhají se takto upravené poplatky podle předpisů, daných pro vymáhání poplatků, příslušejících za soudní úkony, tedy podle týchž předpisů, podle kterých jsou vymáhány poplatky soudní a poplatky notářů jako soudních komisařů (srv. §§ 104, 110 a 111 jedn. ř.). Týmž způsobem vymáhají se tyto poplatky také tehdy, když usnesení o jich určení není ještě právoplatné, leda že by strana byla upravenou sumu složila k soudu.

Jen v takovém případě má rekurs podle § 179, odst. 2. not ř. odkladný účinek.

Jak jest vidno z vysvětlivek k vládní osnově notářského řádu k §§ 173 a 174, které odpovídají nynějším §§ 179 a 180, chtěli zákonodárci pro poplatky čistě notářské poskytnouti v zájmu urychlení a zjednodušení jich vymáhání exekucí, jakoby šlo o poplatky soudní.

Jinak jest tomu při poplatcích notářů, které jsou účtovány: 1. za sepisování soukromých listin a 2. za podání k úřadům.

K čís. 1. V případě č. 1. upravují se poplatky podle §§ 179 a 184 a § 5, odst. 5. not. ř. právě tak jako poplatky za úkony čistě notářské, ale s úchylkou, že tyto poplatky se nevymáhají způsobem v § 180 not. ř. uvedeným. Zákon praví v § 184, odst. 1. not. ř., že předcházejících ustanovení »s výjimkou § 181« jest obdobně použíti také ve příčině odměny, jež přísluší notáři za sepisování soukromých listin. Ale citace § 181 jest redakčním přehlédnutím a jde správně o § 180, což jest vidno, jak ze smyslu těchto předpisů, tak zejména z § 178 původní vládní osnovy, který odpovídá nynějšímu § 184 a ve kterém byl citován § 174, jenž odpovídá nynějšímu § 180 (v témž smyslu také poznámky k § 184 not. ř. vydání Manzova a vydání Dra Josefa Kaserera).

Netřeba tu řešiti otázku, zda-li usnesení o určení notářských poplatků za soukromé listiny lze pokládati za exekuční titul podle exekučního řádu a zda-li je možno vpraviti je pod některý z exekučních titulů vypočtených v § 1 ex. ř. I kdyby tomu tak bylo a kdyby zejména bylo lze tato usnesení vpraviti pod předpis § 1, čís. 6 ex. ř. o nařízeních, jež se vydávají v nesporných právních věcech, platil by tu, jednak předpis § 12, odst. 2. nesp. ř. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. z., že po podaném rekursu již se nesmí až do jeho vyřízení napadené usnesení vykonati a že jen v případě nutkavého nebezpečenství mohou býti učiněna prozatímní opatření jednak předpis § 4, čís. 3 ex. ř., že povolujícím soudem jest soud, od něhož usnesení vyšlo, pokud by nebylo předloženo potvrzení o vykonatelnosti podle § 4 posl. odst. ex. ř.

K čís. 2. V příčině odměn za podání k úřadům jest dán jen předpis § 5, odst. 4 not. ř., že v nedostatku ujednání platí ustanovení o smlouvě námezdní a ovšem, pokud jsou i o takových poplatcích vydány notářské sazby, tedy platí tyto. O těchto odměnách tudíž předpisy §§ 179 a 184 not. ř. vůbec v úvahu nepřicházejí a v takových případech musí si notář vymoci některý z exekučních titulů vypočtených v § 1 ex. ř. (srv. také rozhodnutí čís. 6276 Gl. U., st. ř.).

Z toho, co posud uvedeno, jest již zřejmo, že exekuční

návrh v souzeném případě musil býti za všech okolností zamítnut.

Exekuce podle § 180 not. ř. a §§ 110 a 111 jedn. ř. navržena nebyla, a pokud by ve vymáhané částce byly obsaženy také poplatky za soukromé listiny a odměny za podání k úřadům (kterézto úplaty podle účtu založeného ve spisech skutečně v upravené sumě obsaženy byly), by podle zmíněných předpisů ani navržena býti nesměla. Žádána byla jen exekuce podle exekučního řádu a mělo jí sloužiti za exekuční titul usnesení sborového soudu o určení notářských poplatků. Ale ani tato nemohla býti povolena: a) když bylo z doložky na usnesení vidno, že strana podala rekurs, takže nastal odkladný účinek podle § 12, odst. 2., nesp. ř., b) když podle § 19, odst. 3., nesp. ř. může býti vedena exekuce podle předpisů exekučního řádu jen na základě právoplatného rozhodnutí mimosporného soudce, c) když v tomto případě usnesení toliko útraty notáře upravuje, ale žádného příkazu k plnění a žádné lhůty neobsahuje, takže chybí tu předpoklady § 7 ex. ř., d) když nebyl okresní soud pro povolení exekuce vůbec příslušný (§ 51 ex. ř.), jak bylo již shora vyloženo, takže by byl musil návrh příslušnému sborovému soudu postoupiti (§ 44 j. n.) a konečně e) když nebylo z usnesení vidno, jaká částka z celkové sumy připadá na notářské poplatky za úřední úkony notáře, které mají býti vymáhány podle § 180 not. ř., a jaká částka na odměny za podání k úřadům, pro kterou chyběla jakákoli listina, jež by mohla býti považována za exekuční titul.

ZE DNE

Jak se projednávají pozůstalosti. V poslední době docházejí notářských komor časté stížnosti soudů do liknavého projednávání pozůstalostí notáři. Po náležitém vysvětlení věci však skoro zpravidla vychází na jevo, že nelze přičísti vinu notáři, že naopak notáři počínají si co nejrychleji a jestliže v některém případě pozůstalost není v krátké době projednána, že na tom vinny jsou strany samy neb jejich zástupcové aneb okolnosti jiné, jež zdolati není v moci notářově. Mohli bychom uvésti mnoho případů liknavého projednání pozůstalostí, jež trvá třebas i několik let a při nichž není notář jako soudní komisař zúčastněn. — Křiklavý případ takovéhoto projednání přinášejí Lidové Noviny ze dne 7. září 1927 o pozůstalosti známého milionáře Antonína Drehera, od jehož úmrtí uplynulo již 6 roků, aniž by pozůstalost byla ještě projednána a dosud jest nezdaněna. Majetek Dreherův na Slovensku čítá asi 7000 ha, což při nízké ceně 6000 Kč za ha činí 42 miliony. Odhad tohoto majetku prováděn byl již dvakráte. Při prvém vzat byl za znalce místní obecní notář a pro odhad lesů úředníci panství Dreherova, nikoliv ale státní a odhadli panství as na 19 mil. Odhad ten podepsal i zástupce dědiců, později však podal žádost za nový odhad a navrhl státního znalce, který odhadl panství na 9 milionů, tedy o 10 mil. níže.

Když notář, prováděcí odhad se nad tím pozastavoval a znalce se dotazoval, proč odhaduje tak nízko, znalec neodpověděl a proto předložil notář oba odhady soudu se zprávou.

Zajímavo je, že notáři při odhadu bylo udáno, že Dreher zemřel v roce 1922, ačkoli zemřel v roce 1921. V roce 1922 však byl již pokles cen. Podle Lidových Novin zůstaly spisy ležeti u soudu, poněvadž nebylo rozhodnuto, který úřad bude vyměřovati dědický poplatek, až rozhodnuto, že tak má učiniti úřad pro vyměřování poplatků v Brně. Ačkoliv úřad ten byl urgován o vyměření poplatků, nebyly poplatky ty vyměřeny dosud a proslýchá se, že se dědicové dohodli s finanční správou, že bude proveden nový, třetí odhad. O jakou sumu přichází tu stát na úrocích!

Zákon o pokoutnictví. Před krátkou dobou pozváni byli zástupcové advokátní a notářské komory v Praze k ministerstvu spravedlnosti, aby dojednána byla konečná redakce zákona o pokoutnictví. Ačkoliv nebylo vyhověno všem našim přáním, přistoupili zástupcové komor na sprostředkující návrh referentů a osnova zákona předložena bude nyní ministerské radě a ještě v podzimním období parlamentu. Tak se snad konečně dočkáme v naší republice aspoň jakés takés ochrany proti vzmahajícímu se pokoutnictví osob soukromých i úředních.

Zákon o reformě správy politické. Novinami prošla zpráva, že ministerstvo vnitra pracuje na prováděcím nařízení zákona ze dne 14. července 1927 číslo 125. Na popud notářské komory pražské dostavili se proto předsedové všech pražských komor — advokátní, inženýrské, lékařské, notářské, zvěrolékařské a Hlavního gremia lékárníků — k ministerstvu spravedlnosti a k dotyčnému referentu a žádali, aby v prováděcím nařízení bylo již uvedeno, že část členů zemských a okresních zastupitelstev, jmenovaných vládou resp. ministerstvem vnitra, jmenována bude dle příslušníků těchto stavů a aby za tím účelem byly komory vyzvány, podati návrh vhodných osob. Deputace byla velice laskavě přijata a po delší debatě dáno jí ujištění, že žádosti komor bude vyhověno. Současně podán byl ministerstvu vnitra pamětní spis, jehož vypracováním byla pověžena notářská komora pražská.

Nájemní ochrana kanceláří notářských. Notářská komora pražská zakročila u ministerstva pro sociální péči, aby při novelisaci zákona o ochraně nájemníků pro případ, že by ochrana měla býti zrušena, vzat byl zřetel na notářské kanceláře a aby zákonem zajištěna byla ochrana nájmů těchto kancelářských místností, poněvadž za nynější bytové nouze by bylo za těžko nalézti nových místností. Na ochranu tu má nárok notář zejména jako soudní komisař, jsa v této funkci úřadem státním.

Všem kolegům! Tímto měsícem zahajujeme opět obvyklé měsíční schůzky a přednášky, jež těší se veliké oblibě, neboť při nich vyměňují si kolegové vzájemně své náhledy, sdělují své praktické zkušenosti a dovídají se o nejnovějších událostech, týkajících se našeho stavu. Těšilo by nás, kdyby okruh našich spolupracovníků se rozšířil a proto apelujeme na všechny kolegy, aby účastnili se těchto schůzí co nejčetněji a zároveň přispěli i přednáškami o thematech theorie i praxe. Budou nám vítáni všichni, zejména i mladší kolegové, pro něž účast taková bude dobrou školou do budoucnosti. Obsah themat buď sdělen na adresu Spolku notářů čsl. v Praze čp. 785-II. Schůze naše pořádají se každou poslední sobotu v měsíci v oddělené místnosti v restauraci »u Bumbrlíčka« v Praze, Národní tř. a jsou při nich i naše dámy velice vítány.

POZVÁNÍ

k měsíční schůzi odboru »**Praha**«, spolku notářů čsl., která konati se bude **v sobotu, dne 29. října 1927** o 19. hodině v restauraci »u Bumbrlíčka« v Praze, Národní tř. č. 8. (I. poschodí.)

Pořad:

1. Přednáška pana JUDra Hugona Patsche, notáře v Ústí n. Orl.: Východisková bilance stabilisační a její dodatečná změna reassumací«.
2. Řešení praktických případů z praxe.

Hosté členy uvedení jsou vítáni.

Za odbor »PRAHA«, spolku notářů československých:

V. Ludwig, jednatel. Dr. Černý, starosta.

Knihy redakci zaslané.

Zákon proti nekalé soutěži. Odborový rada ministerstva obchodu Dr. Karel Skála sepsal obšírný systematický výklad nového zákona toho, jenž vejde v platnost dnem 28. ledna 1928. Dílo vydává se podporou ministerstva obchodu, průmyslu a živností (výnos č. 5046/pres./27). Autor, jenž pověřen byl vypracováním osnovy zákona nynějšího, při četných jednáních se zástupci zájemníků, kteráž předcházela uzákonění, poznal otázky, problémy a případy, kteréž vyskytnou se při užívání zákona v životě praktickém. Probírá jak hmotné právo tak i řízení čerpaje i z bohaté studnice literatury a judikatury k oněm zákonům cizozemským, kteréž byly vzorem zákonu našemu. Kniha vyjde začátkem listopadu t. r., po vydání prováděcích nařízení dodán bude odběratelům jejím bezplatně příslušný dodatek. Cena brož. výtisku asi o 400 stranách se zevrubným abecedním ukazovatelem věcným činí 75 Kč. Při odbírání větší partie poskytuje se svazům, spolkům atd. přiměřené slevy. Knihu vydává nakladatelství »Praetor« v Praze I., Dušní 13.

Daňové a bilanční revue č. 9. obsahuje tyto zajímavé články: Trestní ustanovení zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n. o přímých daních (Min. rada Emil Holík). — O zpoplatnění ústně uzavřených společenských smluv (pokr. Dr. Emil Meissner). — Přehled zákonů, nařízení, nejnovější vynesení ministerstva financí a nálezy Nejvyššího správ. soudu. — **Obsah čísla 10.:** Jest srážením daně důchodové, započatým dnem 1. srpna 1927, po př. prvním výplatním obdobím, které následuje po 1. srpnu 1927 a představujícím dvojnásobek daňových částek, vyhověno daňové povinnosti za celý rok 1927